

селища. Между *Каш кая* и *Шивачево* при прокарване на шосе е открита римска баня. Сега там има голяма чешма. На територията на града, при строеж на сгради, се открива антична керамика. Западно от града е намерена колективна находка от сребърни римски монети от II.–III в. сл. Хр., 116 от които са в Сливенския музей. На много места в района се откриват питоси. До *Йорданската чешма*, на изток до гробищата, по предание, е имало манастир.

Според някои изследователи първото споменаване на Шивачево е за с. *Дерз* в Сливенско от вакъфа на султан Мурад II (1421–1450). Това обаче е съмнително, тъй като от всички документи се вижда, че административната единица с център Сливен се простира до с. Бинкос на запад. Затова най-сигурното първо известие за селото е от края на XVII в. под името *Терзи обаса*, в което има семейства българи. Под *оба* се разбира група преселници номади, водени вероятно от някой терзия (шивач). За този терзия, дал името на селото, има няколко предания. Те гласят, че селото се е местело няколко пъти: отначало е било в м. *Закона*, на югозапад, след това на *Чалъ кору* на югоизток и накрая в м. *Чераджий* – изчезнало село на изток. Вече от това село, водени от терзия, а в друг вариант – от *Терзи боба*, хората се заселили на сегашното място, което тогава е било гористо. На 2,5 км североизточно е имало друго селище – *Хаджъкьой*, а малко по-на север, в пролома на Беленска река, в м. *Шех бунар*, е имало теке.

В периода на Българското възраждане името на селото е *Терзобас*, а административно се е отнасяло към Казанлъшка каза. Планинският район край него е бил място на активно хайдушко движение. Хора от селото са взели участие и в национално-освободителните борби.

След 1878 г. селото е в Новозагорска околия. С указ 462 от 21. 12. 1906 г. е преименувано на *Източно Шивачево*. Източно, тъй като по това време в Старозагорски окръг е имало и друго село Шивачево – в Чирпанско, което е *Западно Шивачево*. С министерска заповед № 2820 от 14. 08. 1934 г. *Източно Шивачево* се преименува в *Голямо Шивачево*, тъй като е с по-многобройно население от *Западно Шивачево*. Накрая, с указ № 2907 от 7. 04. 1952 г. селото е признато за град, а името му остава само *Шивачево*.

От края на 30-те години на XX в. Шивачево е в Сливенска околия.

След Освобождението турците се изселват и идват българи от околните селища и Еленско.

През 1884 г. Шивачево има 1416 жители; през 1900 – 1834; 1910 – 2089; 1926 – 425 сгради, 418 семейства и 2412 души; през 1934 – 2809 души; 1946 – 3226; 1956 – 3625; 1975 – 3985; 1985 – 3952; 2001 – 3835; 2010 г. – 3844 души.

Началото на учебното дело е през 1860 г. Черквата „Св. Димитър“ е построена през 1858 г. от тревненски майстори. През 1869–1872 г. в нея служи поп Харитон. Читалището „Просвета“ е основано през 1898 г. Издигнат е паметник на загиналите във войните. Има и братска могила на участниците в борбите под ръководството на БКП – Петър Атларски, Дичко Бъчваров и др.